

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 10 marca 2023 r.

Druk nr 937

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 73. posiedzeniu w dniu 9 marca 2023 r. ustawę

o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw.

Z poważaniem

(-) Elżbieta Witek

U S T A W A

z dnia 9 marca 2023 r.

o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obowiązki przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty,”
 - b) w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) środki służące ochronie środowiska i ochronie życia ludzi przez zapobieganie niekorzystnemu wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych, w szczególności na środowisko wodne i zdrowie człowieka, oraz zmniejszanie tego wpływu”;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw oraz ustawę z dnia 27 października 2022 r. o zakupie preferencyjnym paliwa stałego dla gospodarstw domowych.

³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 31 stycznia 2023 r. pod numerem 2023/42/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- 2) w art. 2:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) imporcie produktów – rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;”
 - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:
 - „4a) narzędziach połowowych – rozumie się przez to sprzęt wykorzystywany w rybołówstwie lub akwakulturze w celu lokalizowania, chwytania lub hodowli żywych zasobów morza oraz sprzęt pływający na powierzchni morza i stosowany do wabienia i chwytania lub hodowli żywych zasobów morza;
 - 4b) narzędziach połowowych stanowiących odpady – rozumie się przez to narzędzia połowowe, które stały się odpadami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295), w tym wszelkie oddzielne elementy, substancje lub materiały, które w momencie porzucenia lub utraty takich narzędzi połowowych stanowiły ich część lub były do nich przymocowane;”
 - c) dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:
 - „8a) oksydegradowalnym tworzywie sztucznym – rozumie się przez to materiały z tworzyw sztucznych zawierające dodatki, które pod wpływem utleniania prowadzą do rozpadu tych materiałów na mikrofragmenty lub do ich rozkładu chemicznego;
 - 8b) opakowaniu – rozumie się przez to opakowanie w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160);”
 - d) pkt 9a–9c otrzymują brzmienie:
 - „9a) posiadaczu odpadów – rozumie się przez to posiadacza odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
 - 9b) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i

wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1380/2013”, w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324 oraz z 2022 r. poz. 2185), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;

9c) produktach – rozumie się przez to:

- a) produkty zaliczone do rodzajów produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy, w tym te z nich, które stanowią część składową lub przynależność produktów stanowiących przedmiot importu produktów lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów,
- b) produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załącznikach nr 6–10 do ustawy,
- c) narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne;”;

e) po pkt 9c dodaje się pkt 9d i 9e w brzmieniu:

„9d) producencie – rozumie się przez to:

- a) osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej oraz osobę prawną mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, które zajmują się zawodowo sprzedażą produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 133 z 29.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 122 z 17.05.2018, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 105.

sztuczne na terytorium kraju bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 64, z późn. zm.⁵⁾),

- b) osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej oraz osobę prawną mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju, które zajmują się zawodowo w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej sprzedają bezpośrednio prywatnym gospodarstwom domowym lub użytkownikom niebędącym prywatnymi gospodarstwami domowymi, za pomocą umów zawieranych na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, napełnionych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, niebędące osobą prowadzącą działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia nr 1380/2013;
- 9e) produkcie jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych – rozumie się przez to produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 326 z 11.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 270 z 24.10.2019, str. 126.

ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;”;

f) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) regeneracji olejów odpadowych – rozumie się przez to regenerację w rozumieniu art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;”;

g) po pkt 11a dodaje się pkt 11aa–11ac w brzmieniu:

„11aa) tworzywie sztuczne – rozumie się przez to materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), do którego mogły zostać dodane

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 29.05.2007, str. 3, Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 31.05.2008, str. 22, Dz. Urz. UE L 268 z 09.10.2008, str. 14, Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 36 z 05.02.2009, str. 84, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2009, str. 7, Dz. Urz. UE L 86 z 01.04.2010, str. 7, Dz. Urz. UE L 118 z 12.05.2010, str. 89, Dz. Urz. UE L 133 z 31.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 260 z 02.10.2010, str. 22, Dz. Urz. UE L 44 z 18.02.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 49 z 24.02.2011, str. 52, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 27, Dz. Urz. UE L 69 z 16.03.2011, str. 3 i 7, Dz. Urz. UE L 101 z 15.04.2011, str. 12, Dz. Urz. UE L 134 z 21.05.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2011, str. 105, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 41 z 15.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 128 z 16.05.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 252 z 19.09.2012, str. 1 i 4, Dz. Urz. UE L 253 z 20.09.2012, str. 1 i 5, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2013, str. 24, Dz. Urz. UE L 108 z 18.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 07.12.2013, str. 69, Dz. Urz. UE L 90 z 26.03.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 93 z 28.03.2014, str. 24, Dz. Urz. UE L 136 z 09.05.2014, str. 19, Dz. Urz. UE L 244 z 19.08.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 331 z 18.11.2014, str. 41, Dz. Urz. UE L 50 z 21.02.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2015, str. 43, Dz. Urz. UE L 104 z 23.04.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 132 z 29.05.2015, str. 8, Dz. Urz. UE L 233 z 05.09.2015, str. 2, Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 40 z 17.02.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 27, Dz. Urz. UE L 165 z 23.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 166 z 24.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 255 z 21.09.2016, str. 14, Dz. Urz. UE L 337 z 13.12.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 12 z 17.01.2017, str. 97, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 6, Dz. Urz. UE L 104 z 20.04.2017, str. 8, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 7 i 14, Dz. Urz. UE L 224 z 31.08.2017, str. 110, Dz. Urz. UE L 6 z 11.01.2018, str. 45, Dz. Urz. UE L 99 z 19.04.2018, str. 3 i 7, Dz. Urz. UE L 102 z 23.04.2018, str. 99, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 4, Dz. Urz. UE L 249 z 04.10.2018, str. 18 i 19, Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 308 z 04.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 18.12.2018, str. 14, Dz. Urz. UE L 154 z 12.06.2019, str. 37, Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 259 z 10.10.2019, str. 9, Dz. Urz. UE L 35 z 07.02.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 110 z 08.04.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 141 z 05.05.2020, str. 37, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 28, Dz. Urz. UE L 252 z 04.08.2020, str. 24, Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 6, Dz. Urz. UE L 425 z 16.12.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 431 z 21.12.2020, str. 38, Dz. Urz. UE L 24 z 26.01.2021, str. 19, Dz. Urz. UE L 216 z 18.06.2021, str. 121, Dz. Urz. UE L 259 z 21.07.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 282 z 05.08.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 415 z 22.11.2021, str. 16, Dz. Urz. UE L 418 z 24.11.2021, str. 6, Dz. Urz. UE L 446 z 14.12.2021, str. 34,

dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;

11ab) tworzywie sztucznym ulegającym biodegradacji – rozumie się przez to tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego lub biologicznego rozkładu prowadzącego ostatecznie do jego rozkładu na dwutlenek węgla (CO₂), biomasę i wodę, które zgodnie z normami zharmonizowanymi, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniającego dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylającego decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 12, z późn. zm.⁷⁾), dotyczącymi opakowań nadaje się do odzysku przez kompostowanie i fermentację beztlenową;

11ac) użytkownika końcowym – rozumie się przez to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży;”,

h) pkt 11f otrzymuje brzmienie:

„11f) wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów – rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;”,

i) pkt 12a otrzymuje brzmienie:

„12a) wprowadzaniu do obrotu – rozumie się przez to pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne;”,

Dz. Urz. UE L 83 z 10.03.2022, str. 64, Dz. Urz. UE L 98 z 25.03.2022, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 112 z 11.04.2022, str. 6.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1.

- j) po pkt 12a dodaje się pkt 12b w brzmieniu:
„12b) wyrobach tytoniowych – rozumie się przez to wyroby tytoniowe w rozumieniu art. 2 pkt 48 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 276 oraz z 2022 r. poz. 1855).”;
- 3) w rozdziale 1 po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:
„Art. 2a. 1. Wprowadzenie do obrotu następuje w dniu:
1) wydania produktu z magazynu albo przekazania go osobie trzeciej – w przypadku produktu wytworzonego na terytorium kraju;
2) wystawienia faktury potwierdzającej przywóz produktu na terytorium kraju z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo dokumentu celnego potwierdzającego przywóz produktu na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
3) przywozu produktu na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu.
2. Jeżeli terminy, o których mowa w ust. 1, nie są zbieżne, za dzień wprowadzenia do obrotu uważa się dzień, w którym wprowadzenie do obrotu nastąpiło wcześniej.
3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu nie nastąpiło albo nastąpiło w dniu innym niż określony w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu produkty.”;
- 4) w art. 3:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przedsiębiorca jest obowiązany do zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy wprowadzonych przez niego do obrotu.”,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych w danym roku kalendarzowym z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów powstałych z tych produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w tym roku kalendarzowym oraz masy tych produktów wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku przedsiębiorcy, który w

poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy – w stosunku do masy tych produktów wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Masę produktów wprowadzonych do obrotu ustala się na podstawie dodatkowej ewidencji prowadzonej zgodnie z art. 11.”,

d) uchyla się ust. 5–7,

e) ust. 9–10 otrzymują brzmienie:

„9. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przez danego przedsiębiorcę do masy odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy poddanych odzyskowi dodaje się masę:

- 1) opon zebranych i zregenerowanych (bieżnikowanych) na terytorium kraju;
- 2) olejów bazowych pochodzących z regeneracji zebranych na terytorium kraju olejów odpadowych zużytych do wytworzenia wprowadzonych do obrotu olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 oraz przepisach wydanych na podstawie ust. 13.

9a. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy do odzysku zalicza się procesy R1–R9 i R13 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

9b. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy do recyklingu zalicza się procesy R2–R9 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

10. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu przez danego przedsiębiorcę do masy olejów odpadowych poddanych recyklingowi dodaje się masę olejów bazowych pochodzących z regeneracji zebranych na terytorium kraju olejów odpadowych zużytych do wytworzenia wprowadzonych do obrotu olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 13.”,

f) ust. 11a otrzymuje brzmienie:

„11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów do masy wprowadzonych do obrotu produktów nie wlicza się produktów, które zostały wywiezione z terytorium kraju w drodze eksportu lub

wewnątrzspółnotowej dostawy dokonanych przez przedsiębiorcę innego niż przedsiębiorca wprowadzający do obrotu te produkty, na podstawie dokumentów potwierdzających eksport lub wewnątrzspółnotową dostawę tych produktów.”,

g) ust. 11d otrzymuje brzmienie:

„11d. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów do masy wprowadzonych do obrotu produktów nie wlicza się produktów, które przedsiębiorca w danym roku kalendarzowym wprowadził do obrotu w drodze importu lub wewnątrzspółnotowego nabycia, a następnie w tym samym roku kalendarzowym wywiózł z kraju w drodze eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy, na podstawie dokumentów potwierdzających eksport lub wewnątrzspółnotową dostawę tych produktów.”;

5) dodaje się art. 3b–3o w brzmieniu:

„Art. 3b. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej „opłatą”.

2. Do pobrania opłaty jest również obowiązany przedsiębiorca pakujący i oferujący – za pomocą urządzenia vendingowego, w tym umieszczonego także w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne – napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

4. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ust. 1–3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706).

Art. 3c. 1. Maksymalna stawka opłaty za sztukę produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy będącego opakowaniem wynosi 1 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty za sztukę produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w załączniku nr 6 do ustawy będącego opakowaniem, kierując się koniecznością trwałego zmniejszenia zużycia tych produktów oraz mając na uwadze negatywny wpływ tworzyw sztucznych na środowisko, a także akceptowalny społecznie poziom stawki opłaty.

Art. 3d. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2, wnoszą pobraną opłatę na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana.

Art. 3e. 1. W przypadku gdy przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2, nie wnieśli opłaty albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu tej opłaty, stosując stawkę opłaty z roku kalendarzowego, w którym dany przedsiębiorca był obowiązany do pobrania opłaty.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty.

3. Termin uiszczenia zaległości, o której mowa w ust. 1, i termin uiszczenia dodatkowej opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzje ustalające ich wysokość stały się ostateczne.

Art. 3f. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty, opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 2.

2. Wpływy z tytułu opłaty, opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa

w ust. 3, marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.

3. Wpływy z tytułu opłaty, opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 2, stanowią w wysokości 5% dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych opłat i obsługę administracyjną systemu ich poboru.

Art. 3g. W sprawach dotyczących opłaty, opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3e ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 180 i 326), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 3h. 1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2, są obowiązani do prowadzenia, w postaci papierowej albo elektronicznej, ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę.

2. Przedsiębiorca prowadzący więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, o których mowa w art. 3b ust. 1, prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, oddzielnie dla poszczególnych jednostek.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2, składają sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

4. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2, są obowiązani do przechowywania informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

Art. 3i. Zakazuje się wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy oraz wyrobów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych.

Art. 3j. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 8 do ustawy jest obowiązany do zapewnienia umieszczenia na opakowaniach tych produktów lub na samych produktach oznakowania na zasadach określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiającym

zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 428 z 18.12.2020, str. 57, z późn. zm.⁸⁾) i zgodnie ze wzorami określonymi w tym rozporządzeniu.

Art. 3k. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

2. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcji II załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 3l ust. 2 oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy.

4. W przypadku produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcjach II i III załącznika nr 9 do ustawy za produkty jednostkowe uznaje się produkty umieszczone łącznie w opakowaniach jednostkowych, w których te produkty są oferowane użytkownikom końcowym.

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 077 z 05.03.2021, str. 40.

Art. 31. 1. Maksymalne stawki opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2, wynoszą:

- 1) 0,20 zł za 1 kg – oddzielnie dla każdego rodzaju wprowadzonego do obrotu produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy;
- 2) 0,03 zł za sztukę – oddzielnie dla każdego rodzaju wprowadzonego do obrotu produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w sekcjach II i III załącznika nr 9 do ustawy.

2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2, dla każdego rodzaju produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionego w załączniku nr 9 do ustawy, kierując się rodzajami produktów objętych opłatą, koniecznością pokrycia, w niezbędnym zakresie, kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z tych produktów oraz utworzenia i utrzymania publicznych systemów zbierania, a także proporcjonalnością stawki opłaty do kosztów, o których mowa w art. 3k ust. 1 i 2.

3. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w:

- 1) sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy albo
- 2) sekcji II załącznika nr 9 do ustawy

– wnosi opłatę, o której mowa odpowiednio w art. 3k ust. 1 albo 2, na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego ta opłata dotyczy.

Art. 3m. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 9 do ustawy nie wniósł opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 lub 2, albo wniósł opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu tej opłaty, stosując stawkę opłaty z roku kalendarzowego, za który ten przedsiębiorca był obowiązany do wniesienia tej opłaty.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 lub 2.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

Art. 3n. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2 oraz art. 3m ust. 1, a także dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3m ust. 2.

2. Wpływy z tytułu opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2 oraz art. 3m ust. 1, a także dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3m ust. 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie 30 dni po upływie kwartału, w którym wpłynęły, z przeznaczeniem na finansowanie:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na finansowanie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy.

3. Wpływy z tytułu opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2 oraz art. 3m ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3m ust. 2, stanowią w wysokości 5% dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu tych opłat i obsługę administracyjną systemu ich poboru.

4. W sprawach dotyczących opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2 oraz art. 3m ust. 1, oraz dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 3m ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 3o. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 9 do ustawy prowadzi, w postaci papierowej albo elektronicznej, ewidencję produktów wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym zawierającą w zależności od rodzaju tych produktów odpowiednio ich masę albo liczbę.

2. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w pkt 1 i 4 sekcji I załącznika nr 9 do ustawy prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, zgodnie z formatem danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/162 z dnia 4 lutego 2022 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w odniesieniu do obliczania, weryfikacji i zgłaszania zmniejszenia stosowania niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i środków wprowadzanych przez państwa członkowskie w celu osiągnięcia takiego zmniejszenia (Dz. Urz. UE L 26 z 07.02.2022, str. 19).

3. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 9 do ustawy jest obowiązany do przechowywania informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

4. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 9 do ustawy składa sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a–8d w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Producent, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. a, może wyznaczyć swojego autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium kraju obowiązków określonych w ustawie dla przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne pochodzących od tego producenta.

2. Wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

3. Autoryzowanym przedstawicielem może być osoba fizyczna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej lub osoba prawna mające odpowiednio miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju.

4. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela producent, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. a, działa wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela, do którego stosuje się przepisy ustawy dotyczące

przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne.

5. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. a, i ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych w ustawie dla przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne.

Art. 8b. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne pochodzące od producenta, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. a, nie jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą, o ile:

- 1) producent ten wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8a ust. 1, i ten autoryzowany przedstawiciel jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) przedsiębiorca ten przekazał autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 8a ust. 1, dane niezbędne do wykonywania przez autoryzowanego przedstawiciela obowiązków w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w danym roku kalendarzowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne pochodzących od producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela.

2. W przypadku nieprzekazania autoryzowanemu przedstawicielowi, o którym mowa w art. 8a ust. 1, danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne pochodzące od producenta, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. a, jest obowiązany do wykonywania obowiązków nałożonych na niego ustawą w odniesieniu do tych produktów, które wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym i o których nie poinformował autoryzowanego przedstawiciela.

3. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 8a ust. 1, prowadzi wykaz przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne pochodzące od producenta, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. a, którzy korzystają z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 8c. 1. Producent, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. b, jest obowiązany do wyznaczenia w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej upoważnionego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie na terytorium tego państwa obowiązków określonych w przepisach krajowych tego państwa wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1).

2. Wyznaczenie upoważnionego przedstawiciela następuje w drodze umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 8d. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne jest obowiązany do finansowania kosztów selektywnego zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne, które zostały dostarczone do przedsiębiorców prowadzących portowe urządzenia do odbioru odpadów zgodnie z przepisami o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków lub do przedsiębiorców prowadzących inne równoważne systemy zbierania, oraz finansowania kosztów ich transportu i przetwarzania.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, nie mogą przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo. Koszty te są ustalane między przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne a przedsiębiorcą prowadzącym portowe urządzenia do odbioru odpadów lub przedsiębiorcą prowadzącym inne równoważne systemy zbierania.

3. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne jest obowiązany do osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania do celów recyklingu narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne w wysokości co najmniej:

- 1) 5% wagowo – za rok 2024;
- 2) 10% wagowo – za rok 2025;
- 3) 15% wagowo – za rok 2026;
- 4) 20% wagowo – za rok 2027;
- 5) 25% wagowo – za rok 2028;
- 6) 27% wagowo – za rok 2029;
- 7) 30% wagowo – za rok 2030 i za każdy kolejny rok.

4. Minimalny roczny poziom zbierania w danym roku kalendarzowym jest obliczany jako stosunek masy zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne do masy wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, a w przypadku przedsiębiorcy, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadził do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne – do masy produktów wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym.

5. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne jest obowiązany do prowadzenia, w postaci papierowej albo elektronicznej, ewidencji zawierającej informacje o masie wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz o masie zebranych w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne, zgodnie z formatem zgłaszania danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/958 z dnia 31 maja 2021 r. ustanawiającej format zgłaszania danych i informacji dotyczących wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych oraz zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady w państwach członkowskich i format sprawozdania z kontroli jakości zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d i art. 13 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 (Dz. Urz. UE L 211 z 15.06.2021, str. 51, z późn. zm.⁹⁾).

6. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne jest obowiązany do przechowywania informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 5, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

7. W przypadku braku ewidencji, o której mowa w ust. 5, lub prowadzenia jej w sposób nierzetelny masę wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne określa marszałek województwa w drodze oszacowania.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, oszacowanie masy wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne następuje metodą porównawczą:

- 1) wewnętrzną – polegającą na porównaniu masy wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa

⁹⁾ Zmiana wymienionej decyzji wykonawczej została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 034 z 16.02.2022, str. 52.

sztuczne przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne w poprzednich latach kalendarzowych, dla których jest znana wielkość tej masy;

- 2) zewnętrzną – polegającą na porównaniu masy wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne przez przedsiębiorcę innego niż przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, który prowadzi działalność gospodarczą o podobnej skali.

9. Masę zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne ustala się na podstawie zaświadczenia, do którego sporządzenia jest obowiązany przedsiębiorca prowadzący portowe urządzenia do odbioru odpadów lub przedsiębiorca prowadzący inne równoważne systemy zbierania. Zaświadczenie jest sporządzane na wniosek przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 9, za poprzedni rok kalendarzowy składa się do końca lutego roku następującego po tym roku kalendarzowym.

11. Zaświadczenie oraz wnioski, o których mowa w ust. 9, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.

12. Przedsiębiorca prowadzący portowe urządzenia do odbioru odpadów lub przedsiębiorca prowadzący inne równoważne systemy zbierania udostępniają zaświadczenie, o którym mowa w ust. 9, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez tych przedsiębiorców oraz przedsiębiorcy wprowadzającemu do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne w terminie 7 dni od dnia wpłynięcia wniosku, o którym mowa w ust. 9.

13. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 9, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy prowadzącego portowe urządzenia do odbioru odpadów lub przedsiębiorcy prowadzącego inne równoważne systemy zbierania, wystawiających zaświadczenie;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, przedsiębiorcy, dla którego jest sporządzane zaświadczenie;

- 3) informacje o masie zebranych w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne, zgodnie z formatem zgłaszania danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/958 z dnia 31 maja 2021 r. ustanawiającej format zgłaszania danych i informacji dotyczących wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych oraz zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady w państwach członkowskich i format sprawozdania z kontroli jakości zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d i art. 13 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904.”;
- 7) art. 9 i art. 10 otrzymują brzmienie:
- „Art. 9. 1. Wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w zakresie swojej działalności, podlegają:
- 1) przedsiębiorcy:
 - a) wprowadzający do obrotu produkty,
 - b) o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2,
 - c) prowadzący odzysk lub recykling odpadów powstałych z produktów,
 - d) dokonujący eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi;
 - 2) organizacja;
 - 3) autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 8a ust. 1;
 - 4) przedsiębiorca prowadzący portowe urządzenia do odbioru odpadów lub przedsiębiorca prowadzący inne równoważne systemy zbierania.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 8a ust. 1, są obowiązani do umieszczania numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności w zakresie objętym wpisem do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 tej ustawy.
- Art. 10. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3k ust. 1 i 2, art. 4 ust. 1 pkt 1 i art. 8d ust. 1, organizacja oraz autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 8a ust. 1, są obowiązani do sporządzania sprawozdań zawierających informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a–d i f, pkt 3 lit. a–c i pkt 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.”;

8) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie zawierające informacje o:

- 1) masie i liczbie wprowadzonych do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami,
- 2) zmniejszeniu stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami,
- 3) masie wprowadzonych do obrotu i zebranych butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów,
- 4) masie wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz masie zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne,
- 5) danych dotyczących masy odpadów pochodzących ze stosowania wyrobów tytoniowych z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtrów zawierających tworzywa sztuczne sprzedawanych do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi,
- 6) zawartości materiału pochodzącego z recyklingu w butelkach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów
– za każdy rok kalendarzowy w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, za który jest składane to sprawozdanie.”;

9) w art. 11 w ust. 1 wyrazy „na rynek krajowy” zastępuje się wyrazami „do obrotu”;

10) w rozdziale 2 dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. 1. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu:

- 1) produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w pkt 5–9 załącznika nr 10 do ustawy,
 - 2) narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne
- jest obowiązany do finansowania publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Publiczne kampanie edukacyjne obejmują wszelkie działania mające na celu podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami powstałymi z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 10 do ustawy oraz narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady zawierającymi tworzywa sztuczne,

wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu selektywnego zbierania tych odpadów, w tym informowanie przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, ulotek, broszur informacyjnych i plakatów oraz organizowanie konkursów, konferencji i akcji o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

3. Publiczne kampanie edukacyjne powinny uwzględniać informowanie społeczeństwa o:

- 1) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku i metod gospodarowania odpadami powstałymi z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 10 do ustawy oraz narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady zawierającymi tworzywa sztuczne;
- 2) dobrych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami;
- 3) wpływie zaśmiecania oraz nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 10 do ustawy oraz narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne na środowisko, w szczególności środowisko morskie;
- 4) wpływie na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów powstających z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 10 do ustawy.

4. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, opłatę, obliczoną zgodnie z ust. 6:

- 1) przeznaczą w terminie do dnia 1 marca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) wnoszą na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego w terminie do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, na publiczne kampanie edukacyjne.

5. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi realizuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wnosząc opłatę zgodnie z ust. 4 pkt 2.

6. Opłata, o której mowa w ust. 4, zwana dalej „opłatą na publiczne kampanie edukacyjne”, stanowi iloczyn stawki, o której mowa odpowiednio w ust. 7, oraz

odpowiednio masy lub liczby sztuk wprowadzonych do obrotu w roku kalendarzowym, którego dotyczy opłata, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 5–9 załącznika nr 10 do ustawy oraz narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.

7. Stawka opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wynosi:

- 1) 0,05 zł za 1 kg wprowadzonego do obrotu produktu wymienionego w pkt 8 załącznika nr 10 do ustawy oraz narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne;
- 2) 0,01 zł za 10 sztuk wprowadzonych do obrotu produktów wymienionych w pkt 5 załącznika nr 10 do ustawy;
- 3) 0,01 zł za sztukę wprowadzonych do obrotu produktów wymienionych w pkt 6, 7 i 9 załącznika nr 10 do ustawy.

8. W przypadku produktów, o których mowa w pkt 5–7 i 9 załącznika nr 10 do ustawy, za produkty jednostkowe uznaje się łącznie produkty umieszczone w opakowaniach jednostkowych, w których te produkty są oferowane użytkownikom końcowym.

9. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2.

10. Wpływy z tytułu opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2, powiększone o przychody z oprocentowania rachunku bankowego i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 11, marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.

11. Wpływy z tytułu opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2 stanowią w wysokości 5% dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na obsługę rozliczenia wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

12. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie przeznaczył na publiczne kampanie edukacyjne w terminie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, kwoty co najmniej równej opłacie na publiczne kampanie edukacyjne obliczonej zgodnie z ust. 6, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ulega obniżeniu o kwotę faktycznie przeznaczoną przez tego przedsiębiorcę na publiczne kampanie edukacyjne.

13. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, składa sprawozdanie o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

14. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość opłaty na publiczne kampanie edukacyjne obliczona zgodnie z ust. 6 nie przekracza 10 zł w danym roku kalendarzowym.

15. W sprawach dotyczących opłaty na publiczne kampanie edukacyjne wnoszonej na podstawie ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

11) w art. 12:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 3 oraz w art. 8d ust. 3, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, organizacja albo przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, którzy nie wykonali obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 3 albo w art. 8d ust. 3, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia odpowiednio wymaganego poziomu:

- 1) odzysku;
- 2) recyklingu;
- 3) zbierania.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy między wymaganym a osiągniętym poziomem odpowiednio odzysku, recyklingu albo zbierania, przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów.”;

12) w art. 14 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) dla narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne – 5 zł za 1 kg.”;

13) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, organizacja oraz autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 8a ust. 1, są obowiązani do sporządzania rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zawierającego informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1, ust. 2 pkt 2 lit. e, ust. 2 pkt 3 lit. d oraz ust. 2 pkt 3a tej ustawy.”;

14) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwych ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, organizacji, autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8a ust. 1, oraz producenta, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.

2. W przypadku jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomicznej lub urządzenia vendingowego właściwym marszałkiem województwa jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce pobrania opłaty.”;

15) w art. 32 i art. 33 wyrazy „na rynek krajowy” zastępuje się wyrazami „do obrotu”;

16) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu.”;

17) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie: „Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne”;

18) po art. 40 dodaje się art. 40a–40c w brzmieniu:

„Art. 40a. Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami;
- 2) wbrew przepisowi art. 3b ust. 2 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami pakowane i oferowane przez tego przedsiębiorcę za pomocą urządzenia vendingowego;
- 3) wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku;
- 4) wbrew przepisowi art. 3h ust. 1 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie;
- 5) wbrew przepisowi art. 3h ust. 2, w przypadku prowadzenia więcej niż jednej jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomicznej, nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie;
- 6) wbrew przepisowi art. 3h ust. 4 nie przechowuje informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w art. 3h ust. 1 i 2, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego te informacje dotyczą;
- 7) wbrew przepisowi art. 3i wprowadza do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 7 do ustawy oraz wyroby wykonane z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych;
- 8) wbrew przepisowi art. 3j nie zapewnia umieszczenia na opakowaniach produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 8 do ustawy lub na samych tych produktach oznakowania na zasadach określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE)

2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiającym zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko i zgodnie ze wzorami określonymi w tym rozporządzeniu;

- 9) wbrew przepisowi art. 3o ust. 1 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie;
- 10) wbrew przepisowi art. 3o ust. 2 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w art. 3o ust. 1, zgodnie z formatem danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/162 z dnia 4 lutego 2022 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w odniesieniu do obliczania, weryfikacji i zgłaszania zmniejszenia stosowania niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i środków wprowadzanych przez państwa członkowskie w celu osiągnięcia takiego zmniejszenia;
- 11) wbrew przepisowi art. 8c ust. 1 nie wyznaczył upoważnionego przedstawiciela;
- 12) wbrew przepisowi art. 8d ust. 1 nie finansuje kosztów selektywnego zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne oraz kosztów ich transportu i przetwarzania;
- 13) wbrew przepisowi art. 8d ust. 5 nie prowadzi ewidencji, o której mowa w tym przepisie, zgodnie z formatem zgłaszania danych określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/958 z dnia 31 maja 2021 r. ustanawiającej format zgłaszania danych i informacji dotyczących wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych oraz zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady w państwach członkowskich i format sprawozdania z kontroli jakości zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d i art. 13 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904;
- 14) wbrew przepisowi art. 11 ust. 1 nie prowadzi dodatkowej ewidencji, o której mowa w tym przepisie;
- 15) wbrew przepisowi art. 11b ust. 4 w danym roku kalendarzowym nie przeznaczył opłaty na publiczne kampanie edukacyjne lub nie wniósł opłaty na publiczne kampanie edukacyjne w terminach określonych w tym przepisie.

Art. 40b. 1. Administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a:

- 1) pkt 1–6 – od 500 zł do 20 000 zł;
- 2) pkt 7 i 15 – od 10 000 zł do 500 000 zł;
- 3) pkt 8–14 – od 10 000 zł do 100 000 zł.

2. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 40a pkt 1–3, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

3. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia, o których mowa w art. 40a pkt 4–15, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

4. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

5. Jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte umarza.

6. Należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 40c. 1. Do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185).

2. Do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

- 19) dodaje się załączniki nr 6–10 do ustawy w brzmieniu określonym w załącznikach nr 1–5 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2519) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania poziomu składowania oraz warunki zaliczania masy składowanych odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych do masy odpadów komunalnych poddanych składowaniu, kierując się koniecznością możliwości zweryfikowania osiągnięcia tych poziomów przez każdą gminę oraz przepisami Unii Europejskiej określającymi sposób obliczania poziomu składowania oraz warunki zaliczania masy składowanych odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych.”;

2) w art. 7 w ust. 7 wyrazy „Minister właściwy do spraw klimatu” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2h dodaje się pkt 2ha w brzmieniu:

„2ha) kontrola przestrzegania przepisów art. 3b ust. 1–3 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903) przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomiczne lub pakujących i oferujących napoje lub żywność za pomocą urządzenia vendingowego;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 i 2687) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 378 po ust. 2aa dodaje się ust. 2ab w brzmieniu:

„2ab. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji, o której mowa w art. 201 ust. 1, wchodzącej w skład obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1484) jest minister właściwy do spraw klimatu.”;

2) w art. 379:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw klimatu, marszałek województwa, starosta oraz wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów.

2. Do wykonywania funkcji kontrolnych:

- 1) minister właściwy do spraw klimatu może upoważnić pracowników obsługującego go urzędu;
- 2) marszałek województwa, starosta oraz wójt, burmistrz lub prezydent miasta mogą upoważnić pracowników podległych im urzędów marszałkowskich, powiatowych, miejskich lub gminnych lub funkcjonariuszy straży gminnych.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta, marszałek województwa, minister właściwy do spraw klimatu lub osoby przez nich upoważnione są uprawnieni do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciw przepisom o ochronie środowiska.

5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, starosta, marszałek województwa lub minister właściwy do spraw klimatu występują do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów o ochronie środowiska lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy.”;

3) w art. 380 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub kontrolowaną osobę fizyczną kontrolujący umieszcza o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może, w terminie 7 dni, przedstawić swoje stanowisko na piśmie wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, staroście, marszałkowi województwa lub ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”;

4) w art. 401 w ust. 7 po pkt 7b dodaje się pkt 7c w brzmieniu:

„7c) wpływy, o których mowa w art. 3f ust. 2, art. 3n ust. 2 i art. 11b ust. 10 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie

gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903);”;

5) w art. 401c w ust. 9:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 7c–11a, 12, 13a i 13b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na:”;

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) finansowanie przedsięwzięć i zadań związanych z gospodarowaniem odpadami powstałymi z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w szczególności z produktów wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w zakresie:

a) zbierania tych odpadów pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym kosztów utworzenia, utrzymania tych systemów, transportu i przetwarzania tych odpadów,

b) uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania tych odpadów;

8) finansowanie kampanii edukacyjnych dotyczących:

a) możliwości stosowania, wykorzystywania lub użytkowania opakowań i produktów z materiałów innych niż tworzywa sztuczne lub opakowań i produktów wielokrotnego użytku,

b) podnoszenia świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami powstałymi z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady zawierającymi tworzywa sztuczne.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.¹⁰⁾) art. 163e otrzymuje brzmienie:

„Art. 163e. W okresie od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 31 lipca 2023 r. zwalnia się od akcyzy sprzedaż gminom oraz podmiotom, o których mowa w art. 5 ust. 5 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 27 października 2022 r. o zakupie preferencyjnym paliwa

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1137, 1488, 1967, 2180, 2236 i 2707.

stałego dla gospodarstw domowych (Dz. U. poz. 2236), wyrobów węglowych objętych pozycją CN 2701 na podstawie tej ustawy.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) kierunki działań w celu zapobiegania powstawaniu odpadów z produktów, w tym opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, oraz działania służące zmniejszeniu stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903) będących opakowaniami;”;
- 2) w art. 49:
 - a) w ust. 1 w pkt 4 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) będących przedsiębiorcami, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej”;
 - b) w ust. 7 w pkt 1 skreśla się wyrazy „zwany dalej „autoryzowanym przedstawicielem””;
- 3) w art. 50:
 - a) w ust. 1 w pkt 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1903)”,
 - lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty lub autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 8a ust. 1 tej ustawy,”;
 - w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e i f w brzmieniu:

„e) przedsiębiorców, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2 tej ustawy,
f) przedsiębiorców prowadzących portowe urządzenia do odbioru odpadów oraz przedsiębiorców prowadzących inne równoważne systemy zbierania;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, jest obowiązany do zamieszczenia w rejestrze wykazu wprowadzających sprzęt, którzy przekazali mu informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, jest obowiązany do zamieszczenia w rejestrze odpowiednio wykazu przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, którzy przekazali mu dane, o których mowa w art. 8b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.”;

4) w art. 52 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa odpowiednio w art. 26 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym albo art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej – również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby producenta, który wyznaczył tego autoryzowanego przedstawiciela;”

b) w pkt 4:

– w lit. a:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8a ust. 1 tej ustawy:”

- – dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:
 - „– wykaz producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 8a ust. 2 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”,
- w lit. b–e wyraz „produktów” zastępuje się wyrazami „produktów wymienionych w załączniku nr 4a do tej ustawy”,
- w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f–h w brzmieniu:
 - „f) przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8a ust. 1 tej ustawy:
 - informację o rodzaju prowadzonej działalności,
 - informacje o rodzajach wprowadzanych do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych,
 - g) przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne – informację o rodzaju prowadzonej działalności,
 - h) przedsiębiorców, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2 tej ustawy – informację o:
 - rodzaju prowadzonej działalności,
 - rodzajach oferowanych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do tej ustawy będących opakowaniami objętych opłatą, o której mowa w art. 3b ust. 1,
 - miejscu albo miejscach prowadzenia działalności;”,
- c) w pkt 7a w lit. d dodaje się tiret czwarte w brzmieniu:
 - „– informację o sposobie wykonania obowiązku osiągnięcia rocznego poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w art. 21a ust. 1 tej ustawy, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań;”,

5) w art. 53:

a) w ust. 5:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby producenta, który go wyznaczył, oraz wykaz wprowadzających sprzęt, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy,”

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, adres e-mail, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, również kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy, numer domu i lokalu, kraj, numer telefonu i faksu oraz osobę do kontaktu, a także imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby producenta, który go wyznaczył, oraz wykaz przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub przedsiębiorców wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, którzy mogą korzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 8b ust. 1 tej ustawy,”

b) w ust. 7:

– w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „autoryzowanego przedstawiciela” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”,

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) w przypadku autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach

przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, kopię umowy, o której mowa w art. 8a ust. 2 tej ustawy.”;

6) w art. 57 w ust. 1:

a) pkt 5–7 otrzymują brzmienie:

„5) wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach,

6) wprowadzających do obrotu opony,

7) wprowadzających do obrotu oleje smarowe,”

b) dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych,

9) wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne”;

7) w art. 73:

a) w ust. 1:

– po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty, o których mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, lub autoryzowany przedstawiciel, o którym mowa w art. 8a ust. 1 tej ustawy;”,

b) w ust. 2:

– w pkt 2:

– – po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu:

„da) masie tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanej do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masie wprowadzonych do obrotu takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z

tworzyw sztucznych, z podziałem na butelki, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oraz pozostałe butelki,”

-- po lit. e dodaje lit. ea–ec w brzmieniu:

„ea) osiągniętym poziomie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w wytworzonych opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych,

eb) osiągniętym poziomie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w wytworzonych opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu,

ec) osiągniętym poziomie selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów,”

-- lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań i dla wszystkich opakowań razem, w tym opakowań środków niebezpiecznych – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu, poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w wytworzonych opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oraz poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów,”

- w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) masie produktów wprowadzonych do obrotu,”,
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
 - „3a) w zakresie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załącznikach nr 6, 9 i 10 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, o których mowa w tej ustawie, z podziałem na rodzaje tych produktów oraz narzędzi połowowych – informacje o:
 - a) masie i liczbie wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do tej ustawy będących opakowaniami oraz wymienionych w pkt 1 i 4 w sekcji I załącznika nr 9 do tej ustawy, w tym zawartości tworzyw sztucznych,
 - b) masie wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz masie zebranych narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne,
 - c) osiągniętych poziomach selektywnego zbierania narzędzi połowowych stanowiących odpady zawierających tworzywa sztuczne,
 - d) wysokości należnej opłaty produktowej, o której mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy,
 - e) wysokości należnej opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 tej ustawy, obliczanej oddzielnie dla poszczególnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do tej ustawy będących opakowaniami,
 - f) ilości nabytych oraz wydanych w danym roku kalendarzowym przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2 tej ustawy, produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do tej ustawy będących opakowaniami,

- g) wysokości należnej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2 tej ustawy, obliczonej oddzielnie dla poszczególnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9 do tej ustawy,
 - h) przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych, o których mowa w art. 11b ust. 1 tej ustawy, wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel, lub wysokości opłat, o których mowa w art. 11b ust. 4 tej ustawy,
 - i) ilości wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 3k ust. 1 i 2 tej ustawy, poszczególnych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9 do tej ustawy;”;
- 8) w art. 76 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomicznej, o których mowa w art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, lub lokalizację urządzenia vendingowego, o którym mowa w art. 3b ust. 2 tej ustawy.”;
- 9) w art. 79:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) wprowadzanych do obrotu olejach smarowych, oponach oraz o odpadach z nich powstających;”;
 - b) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) dokumentach, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, oraz zaświadczeniach, o których mowa w art. 8d ust. 9 tej ustawy;”;
- 10) art. 84a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 84a. 1. W przypadku doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO przez organ administracji publicznej doręczenie jest skuteczne, jeżeli adresat potwierdzi odbiór

pisma, w sposób wskazany w pouczeniu dotyczącym sposobu odbioru pisma zawartym w zawiadomieniu.

2. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób, o którym mowa w ust. 1, organ administracji publicznej po upływie 7 dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, przesyła powtórne zawiadomienie o możliwości odebrania tego pisma.

3. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni, licząc od dnia przesłania pierwszego zawiadomienia.

4. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być automatycznie tworzone i przesyłane przez system teleinformatyczny organu administracji publicznej, a odbioru tych zawiadomień nie potwierdza się.

5. Jeżeli pismo w formie dokumentu elektronicznego zostało uznane za doręczone na podstawie ust. 3, organ administracji publicznej umożliwia adresatowi pisma dostęp do treści pisma w formie dokumentu elektronicznego przez co najmniej 3 miesiące od dnia uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone oraz do informacji o dacie uznania pisma za doręczone i datach wysłania zawiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2, w swoim systemie teleinformatycznym.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, w tym dotyczących opłaty produktowej, rocznego poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych,”;

2) w art. 8 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu poprawę stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, obejmujące informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów

opakowaniowych, w tym kampanie prowadzone w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym, a w odniesieniu do opakowań wymienionych w pkt 1–4 załącznika nr 10 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903) oraz odpadów z nich powstających obejmujące również informowanie o:

- a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia oraz najlepszych praktykach w zakresie należytego gospodarowania odpadami,
- b) wpływie zaśmiecania oraz nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów na środowisko, w szczególności środowisko morskie,
- c) wpływie nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów na sieci kanalizacyjne;”;

3) po art. 8a dodaje się art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8b. Opakowaniami na napoje są opakowania na płyn przeznaczony do bezpośredniego wypicia, bez konieczności poddania go obróbce, w szczególności na wodę, sok, nektar, mleko, jogurt i inny pitny produkt mleczny, napój alkoholowy, z wyłączeniem płynów będących produktami leczniczymi w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301), wyrobami medycznymi w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 2022 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. poz. 974) oraz żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającej dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz. Urz. UE L 181 z 29.06.2013, str. 35, z późn. zm.¹¹⁾).”;

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 21.06.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 120 z 08.04.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 67.

4) po art. 14 dodaje się art. 14a–14c w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów jest obowiązany do zapewnienia, aby opakowania te, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, zawierały udział wagowy wynoszący co najmniej:

- 1) od 2025 r. – 25% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, jeżeli głównym składnikiem tych opakowań jest politereftalan etylenu;
- 2) od 2030 r. – 30% tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu.

2. Wskazany w ust. 1 pkt 1 udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanych w tym roku kalendarzowym do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masy wprowadzonych do obrotu w tym roku kalendarzowym takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych.

3. Wskazany w ust. 1 pkt 2 udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wykorzystanych w tym roku kalendarzowym do wytworzenia opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku o pojemności do trzech litrów, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych, oraz masy wprowadzonych do obrotu w tym roku kalendarzowym takich opakowań, włącznie z ich zakrętkami i wieczkami z tworzyw sztucznych.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany do posiadania dokumentów potwierdzających wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, oraz do przechowywania ich przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

Art. 14b. Wprowadzający produkty w jednorazowych opakowaniach na napoje będących pojemnikami z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów może wprowadzać do obrotu napoje w tych pojemnikach, jeżeli zakrętki i wieczka tych pojemników wykonane z tworzyw sztucznych pozostają przymocowane do nich podczas etapu zamierzonego użytkowania napoju.

Art. 14c. 1. Do opakowań na napoje, o których mowa w art. 14a ust. 1 oraz art. 14b, nie zalicza się szklanych lub metalowych butelek oraz pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych.

2. Do zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, o których mowa w art. 14a ust. 1 i art. 14b, nie zalicza się metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych.”;

5) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, z wyłączeniem butelek, o których mowa w art. 14c ust. 1, jest obowiązany do osiągnięcia rocznego poziomu selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych wynoszącego:

- 1) od 2025 r. – 77%;
- 2) od 2029 r. – 90%.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.

3. Poziom selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, o którym mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w ust. 1, zebranych selektywnie w tym roku kalendarzowym oraz masy tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym.

4. Masę odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w ust. 1, zebranych w danym roku kalendarzowym ustala się na podstawie ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

6) w art. 22 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1f w brzmieniu:

„1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, z wyłączeniem butelek, o których mowa w art. 14c ust. 1, jest obowiązany do

prowadzenia, w postaci papierowej lub elektronicznej, ewidencji obejmującej informacje o:

- 1) masie butelek, w których wprowadził do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,
 - 2) udziale wagowym tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w tych butelkach
- z podziałem na butelki, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oraz pozostałe butelki.

1b. Masę opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami ustala się na podstawie ewidencji, o których mowa w ust. 1 i 1a.

1c. Udział wagowy tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów ustala się na podstawie ewidencji, o której mowa w ust. 1a.

1d. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o których mowa w ust. 1 lub 1a, w zakresie masy i rodzaju opakowań, w których wprowadzono do obrotu produkty, albo prowadzi je nierzetelnie, masę opakowań, w których wprowadził on do obrotu produkty, i ich rodzaj marszałek województwa albo wojewódzki inspektor ochrony środowiska określają w drodze oszacowania.

1e. Oszacowanie masy i określenie rodzaju opakowań, w których wprowadzono do obrotu produkty w tych opakowaniach, następuje metodą porównawczą:

- 1) wewnętrzną – polegającą na oszacowaniu masy i określeniu rodzaju opakowań, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził produkty do obrotu w danym roku kalendarzowym, na podstawie informacji o masie i rodzaju opakowań, w których ten wprowadzający wprowadził te produkty do obrotu w poprzednich latach kalendarzowych;
- 2) zewnętrzną – polegającą na oszacowaniu masy i określeniu rodzaju opakowań, w których wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził produkty do obrotu w danym roku kalendarzowym, na podstawie informacji o masie i rodzaju opakowań, w których inny niż wskazany w ust. 1 wprowadzający, prowadzący działalność gospodarczą w podobnej skali, wprowadził produkty do obrotu w danym roku kalendarzowym.

1f. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1a, w zakresie udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w butelkach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów albo prowadzi ją nierzetelnie, uznaje się, że ten udział nie został zapewniony.”;

7) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozliczenie wykonania obowiązków określonych w art. 14a ust. 1, art. 17 ust. 1 oraz art. 21a ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązek, o którym mowa w art. 14a ust. 1, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej.

2c. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonujący obowiązki, o których mowa w art. 21a ust. 1, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, którzy nie osiągnęli wymaganego poziomu zbierania, są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej.”;

8) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do zbierania oraz do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi.”;

9) w art. 56 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) wbrew przepisowi art. 14b wprowadza do obrotu produkty w jednorazowych opakowaniach na napoje będących pojemnikami z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych nie pozostają przymocowane do nich podczas etapu zamierzonego użytkowania napoju;”;

10) w art. 57 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, 4b, 5–10 i 14 – od 10 000 zł do 500 000 zł;”;

11) w załączniku nr 2 do ustawy dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku zapewnienia przez wprowadzającego produkty w opakowaniach poziomego udziału wagowego tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w opakowaniach na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów oraz butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, oblicza się według wzorów:

1) dla butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów:

$$OP_{pz} = M \cdot \left(\frac{P_{pz} - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{pz} – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,

P_{pz} – oznacza wymagany poziom udziału wagowego w %, określony w art. 14a ust. 1 pkt 2,

OZ – oznacza osiągnięty poziom udziału wagowego w %, obliczony zgodnie z art. 14a ust. 3,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{pz} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”;

2) dla butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu:

$$OP_{pz} = M \cdot \left(\frac{P_{pz} - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{pz} – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, których głównym składnikiem jest politereftalan etylenu, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,

P_{pz} – oznacza wymagany poziom udziału wagowego w %, określony w art. 14a ust. 1 pkt 1,

OZ – oznacza osiągnięty poziom udziału wagowego w %, obliczony zgodnie z art. 14a ust. 2,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{pz} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

6. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań na napoje będących butelkami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów oblicza się według wzoru:

$$OP_{zb} = M \cdot \left(\frac{P_{zb} - OZ}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

OP_{zb} – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych o pojemności do trzech litrów, w których zostały wprowadzone do obrotu napoje w danym roku kalendarzowym,

P_{zb} – oznacza wymagany poziom zbierania w %, określony w art. 21a ust. 1,

OZ – oznacza osiągnięty poziom zbierania w %, obliczony zgodnie z art. 21a ust. 3,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{zb} - OZ$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 159 w ust. 1 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) przyczyniające się do identyfikacji zanieczyszczeń wód morskich, w tym ich zanieczyszczeń zawierającymi tworzywa sztuczne narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady, w rozumieniu art. 2 pkt 4b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903),”;
- 2) w art. 318 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) informacje o działaniach zastosowanych w celu niedopuszczenia do wzrostu zanieczyszczeń wód morskich, w tym zanieczyszczeń zawierającymi tworzywa sztuczne narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady w rozumieniu art. 2 pkt 4b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1549) w art. 14:

- 1) w ust. 3 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „24 miesięcy”;
- 2) w ust. 5 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „24 miesiące”.

Art. 10. W ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Za okres od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. przedsiębiorstwu energetycznemu:
 - 1) o którym mowa w art. 3a ust. 2, stosującemu maksymalną cenę dostawy ciepła dla odbiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1, przysługuje wyrównanie w kwocie stanowiącej iloczyn różnicy między ceną dostawy ciepła wynikającą ze stosowanej taryfy tego przedsiębiorstwa i ceną wynikającą ze stosowania cen i stawek opłat wobec tych odbiorców, ustaloną zgodnie z art. 3a ust. 2 pkt 2 oraz ilości sprzedanego ciepła tym odbiorcom, w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym, powiększony o podatek od towarów i usług;

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2127, 2185, 2236, 2243 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295.

- 2) o którym mowa w art. 3a ust. 3, stosującemu maksymalną cenę dostawy ciepła dla odbiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1, przysługuje wyrównanie w kwocie stanowiącej iloczyn różnicy między ceną dostawy ciepła i ceną wynikającą ze stosowania cen i stawek opłat wobec tych odbiorców, ustaloną zgodnie z art. 3a ust. 3 pkt 3 oraz ilości sprzedanego ciepła tym odbiorcom, w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym, powiększony o podatek od towarów i usług.”;
- 2) w art. 12c ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1. Wyrównanie przysługuje również sprzedawcom ciepła, którzy w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 28 lutego 2023 r., w danym systemie ciepłowniczym, w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 4 ust. 1, stosowali cenę dostawy ciepła wyższą od maksymalnej ceny dostawy ciepła:
 - 1) wynikającej z cen i stawek opłat ustalonych zgodnie z art. 3a ust. 2 – w przypadku sprzedawcy ciepła prowadzącego działalność gospodarczą na podstawie koncesji;
 - 2) wynikającej z cen i stawek opłat ustalonych zgodnie z art. 3a ust. 3 – w przypadku sprzedawcy ciepła innego niż wskazany w pkt 1.
 2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, cena dostawy ciepła była wyższa od maksymalnej ceny dostawy ciepła, ale niższa od średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą powiększonej o średnią stawkę opłaty za usługi przesyłowe dla systemu ciepłowniczego, wyrównanie przysługuje w kwocie stanowiącej powiększony o podatek od towarów i usług iloczyn ilości sprzedanego ciepła odbiorcom, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz różnicy między ceną dostawy ciepła i ceną:
 - 1) wynikającą z cen i stawek opłat ustalonych zgodnie z art. 3a ust. 2 pkt 2 – w przypadku sprzedawcy ciepła prowadzącego działalność gospodarczą na podstawie koncesji;
 - 2) wynikającą z cen i stawek opłat ustalonych zgodnie z art. 3a ust. 3 pkt 3 – w przypadku sprzedawcy ciepła innego niż wskazany w pkt 1.
 3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, cena dostawy ciepła była wyższa od maksymalnej ceny dostawy ciepła i nie mniejsza niż średnia cena wytwarzania ciepła z rekompensatą powiększona o średnią stawkę opłaty za usługi przesyłowe dla systemu ciepłowniczego, wyrównanie przysługuje w kwocie stanowiącej powiększony o podatek od towarów i usług iloczyn ilości sprzedanego

ciepła odbiorcom, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz różnicy między średnią ceną wytwarzania ciepła z rekompensatą powiększoną o średnią stawkę opłaty za usługi przesyłowe i ceną:

- 1) wynikającą z cen i stawek opłat ustalonych zgodnie z art. 3a ust. 2 pkt 2 – w przypadku sprzedawcy ciepła prowadzącego działalność gospodarczą na podstawie koncesji;
- 2) wynikającą z cen i stawek opłat ustalonych zgodnie z art. 3a ust. 3 pkt 3 – w przypadku sprzedawcy ciepła innego niż wskazany w pkt 1.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 27 października 2022 r. o zakupie preferencyjnym paliwa stałego dla gospodarstw domowych (Dz. U. poz. 2236) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Zaświadczenie wydaje się jednokrotnie i w jednym egzemplarzu, w każdym z okresów określonych w art. 8 ust. 2 oraz dla sprzedaży końcowej, o której mowa w art. 14a ust. 1.”;
- 2) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. W przypadku gdy gminie albo innemu podmiotowi pozostało niesprzedane paliwo stałe nabyte na podstawie umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3, mogą oni ogłosić, nie wcześniej niż w dniu 1 maja 2023 r., sprzedaż końcową tego paliwa.

2. Gmina zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o sprzedaży końcowej, określając w szczególności:

- 1) termin składania wniosków o zakup;
- 2) szacunkową ilość paliwa stałego przeznaczonego do sprzedaży końcowej wyrażoną w tonach;
- 3) cenę za tonę paliwa stałego nie wyższą niż cena określona w art. 5 ust. 2.

3. Gmina, na terenie której sprzedaż końcową prowadzi inny podmiot zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej co najmniej informacje przekazane przez ten podmiot, o których mowa w ust. 2 pkt 2, oraz cenę za tonę paliwa stałego nie wyższą niż cena określona w art. 4 ust. 8.

4. Osoba fizyczna w gospodarstwie domowym, o której mowa w art. 8 ust. 1, może dokonać zakupu paliwa stałego, o którym mowa w ust. 1, w dowolnej gminie prowadzącej sprzedaż końcową albo od dowolnego innego podmiotu, na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

5. Wniosek o zakup złożony przed pierwszym dniem składania wniosków o zakup wskazany w informacji, o której mowa w ust. 2, pozostawia się bez rozpoznania.

6. Wnioski o zakup rozpatrywane są przez gminę w kolejności wpłynięcia do wyczerpania ilości paliwa stałego przeznaczonego do sprzedaży końcowej.

7. Osoba fizyczna w gospodarstwie domowym, o której mowa w art. 8 ust. 1, może złożyć wniosek o zakup albo wniosek o wydanie zaświadczenia, wystawionego przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby fizycznej w gospodarstwie domowym, o którym mowa w art. 13, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2023 r.

8. Do sprzedaży końcowej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 5, art. 6, art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1 pkt 1–5, art. 11, art. 12, art. 13 ust. 1 i 4–9 oraz art. 14 ust. 1, 3 i 4.

9. Do sprzedaży końcowej nie stosuje się ograniczeń ilości paliwa stałego dostępnej dla jednego gospodarstwa domowego w ramach zakupu preferencyjnego określoną w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 8 ust. 2.

10. Sprzedaż paliwa stałego na zasadach określonych w ust. 1–9 może odbywać się najpóźniej do dnia 31 lipca 2023 r.”.

Art. 12. 1. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 7 do ustawy zmienianej w art. 1 oraz wyroby wykonane z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych wprowadzone do obrotu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mogą być sprzedawane albo przekazywane nieodpłatnie nabywcom na terytorium kraju lub wykorzystane na użytek własny do wyczerpania zapasów tych produktów i wyrobów.

2. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 8 do ustawy zmienianej w art. 1 wprowadzone do obrotu bez wymaganego oznakowania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mogą być sprzedawane albo przekazywane nieodpłatnie nabywcom na terytorium kraju lub wykorzystane na użytek własny do wyczerpania zapasów tych produktów.

Art. 13. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, autoryzowani przedstawiciele, o których mowa w art. 8a ust. 1 tej ustawy, oraz przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, są obowiązani do złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w

art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą prowadzić działalność bez posiadania takiego wpisu do dnia jego uzyskania, pod warunkiem złożenia wniosku w tym terminie.

Art. 14. 1. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składane za rok 2023 przez:

- 1) przedsiębiorców, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 – nie obejmuje informacji o wysokości należnej opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 tej ustawy;
- 2) przedsiębiorców, o których mowa w art. 3k ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 – nie obejmuje informacji o wysokości należnej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 i 2 tej ustawy;
- 3) przedsiębiorców, o których mowa w art. 11b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 – nie obejmuje informacji, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3a lit. h ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sprawozdanie za rok 2023 obejmuje okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 8d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, lub autoryzowani przedstawiciele, o których mowa w art. 8a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wyznaczeni przez producentów, o których mowa w art. 2 pkt 9d lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie sprzedaży narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, sporządzają po raz pierwszy sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok 2024.

Art. 15. 1. W przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności w roku 2024 przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne wniosek, o którym mowa w art. 8d ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, składa się w postaci papierowej, w terminie 2 dni od dnia zaprzestania wykonywania działalności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca prowadzący portowe urządzenia do odbioru odpadów lub przedsiębiorca prowadzący inne równoważne systemy zbierania sporządzają zaświadczenie, o którym mowa w art. 8d ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w postaci papierowej, w terminie 2 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 16. Inspekcja Handlowa przeprowadza kontrole przestrzegania przepisów art. 3b ust. 1–3 ustawy zmienianej w art. 1 przez przedsiębiorców prowadzących jednostki

handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomiczne lub pakujących i oferujących napoje lub żywność za pomocą urządzenia vendingowego – po raz pierwszy w roku 2024, przy czym kontrole przestrzegania przepisów art. 3b ust. 3 tej ustawy przeprowadza się od dnia 1 lipca 2024 r.

Art. 17. 1. Krajowy plan gospodarki odpadami oraz wojewódzkie plany gospodarki odpadami obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie aktualizacji tych planów.

2. Rada Ministrów uchwali aktualizację Krajowego planu gospodarki odpadami obejmującą okres 2023–2028 do dnia 30 czerwca 2023 r.

Art. 18. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 161 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 161 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 8, jednak nie dłużej niż do dnia 30 marca 2028 r., i mogą być zmieniane.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 321 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 321 ustawy zmienianej w art. 8, jednak nie dłużej niż do dnia 22 grudnia 2027 r., i mogą być zmieniane.

Art. 19. W przypadku wniosków, o których mowa w art. 12a ust. 3 i w art. 12c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 10, złożonych przed dniem wejścia w życie art. 10, dopuszcza się jednorazowe złożenie korekty do podmiotu wypłacającego, o którym mowa w art. 13 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, nie wcześniej niż w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie art. 10. Korekta polega na złożeniu nowego wniosku zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 12d ustawy zmienianej w art. 10.

Art. 20. Przepisy art. 3b ust. 1 i 2, art. 3c ust. 1, art. 3d–3g, art. 3k, art. 3l ust. 1 i 3, art. 3m, art. 3n, art. 8d, art. 11b oraz art. 40a pkt 1, 2, 12, 13 i 15 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Art. 21. 1. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi w:

- 1) 2023 r. – 0 zł;
- 2) 2024 r. – 0 zł;
- 3) 2025 r. – 512 000 tys. zł;
- 4) 2026 r. – 512 000 tys. zł;
- 5) 2027 r. – 512 000 tys. zł;
- 6) 2028 r. – 512 000 tys. zł;
- 7) 2029 r. – 512 000 tys. zł;
- 8) 2030 r. – 512 000 tys. zł;
- 9) 2031 r. – 512 000 tys. zł;
- 10) 2032 r. – 512 000 tys. zł.

2. W latach 2023–2032 maksymalny limit wydatków budżetów samorządów województw będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi w:

- 1) 2023 r. – 0 zł;
- 2) 2024 r. – 0 zł;
- 3) 2025 r. – 27 000 tys. zł;
- 4) 2026 r. – 27 000 tys. zł;
- 5) 2027 r. – 27 000 tys. zł;
- 6) 2028 r. – 27 000 tys. zł;
- 7) 2029 r. – 27 000 tys. zł;
- 8) 2030 r. – 27 000 tys. zł;
- 9) 2031 r. – 27 000 tys. zł;
- 10) 2032 r. – 27 000 tys. zł.

3. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitów wydatków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 5, dla limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

4. Właściwi marszałkowie województw wdrażają mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 5, dla limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, obniża się wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 2, art. 5, art. 9–11 oraz art. 19, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 5 w zakresie art. 3b ust. 3 i pkt 18 w zakresie art. 40a pkt 3 oraz art. 7 pkt 4 w zakresie art. 14b i pkt 9, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2024 r.;
- 3) art. 8 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2024 r.;
- 4) art. 8 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 30 marca 2025 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Elżbieta Witek

Załączniki
do ustawy
z dnia 9 marca 2023 r.
(Dz. U. poz. ...)

Załącznik nr 1

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające zmniejszeniu stosowania

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

**Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakazem
wprowadzania do obrotu**

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakazem wprowadzania do obrotu zalicza się:

- 1) patyczki higieniczne, z wyjątkiem patyczków przeznaczonych do celów medycznych zgodnie z definicją wyrobu medycznego, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, z późn. zm.¹⁾);
- 2) sztucce (widelce, noże, łyżki, pałeczki);
- 3) talerze;
- 4) słomki, z wyjątkiem słomek przeznaczonych do celów medycznych zgodnie z definicją wyrobu medycznego, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG;
- 5) mieszadełka do napojów;
- 6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, aby balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;
- 7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2019, str. 9, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 165, Dz. Urz. UE L 130 z 24.04.2020, str. 18 oraz Dz. Urz. UE L 241 z 08.07.2021, str. 7.

- c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie
 - w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
- 8) pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, wykonane z polistyrenu ekspandowanego;
- 9) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, wykonane z polistyrenu ekspandowanego.

**Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte wymogiem
dotyczącym oznakowania**

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych wymogiem dotyczącym oznakowania zalicza się:

- 1) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów;
- 2) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;
- 3) wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi;
- 4) kubki na napoje.

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte wymogiem dotyczącym finansowania kosztów związanych z zagospodarowaniem odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które zostały wprowadzone do obrotu

Sekcja I. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów zbierania odpadów powstałych z tych produktów z publicznych systemów zbierania odpadów, w tym kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów uprzątnięcia, transportu i przetwarzania tych odpadów

Do tych produktów zalicza się:

- 1) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
- 2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
- 3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
- 4) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 5) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 8 pkt 15a lit. a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Sekcja II. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania przez producentów kosztów kampanii edukacyjnych, kosztów uprzątnięcia odpadów powstałych z tych produktów, ich transportu i przetwarzania, a także kosztów gromadzenia danych i sprawozdawczości

Do tych produktów zalicza się:

- 1) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;
- 2) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów.

Sekcja III. Wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi, objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów kampanii edukacyjnych, kosztów uprzątnięcia odpadów powstałych z tych produktów, kosztów zbierania odpadów powstałych z tych produktów pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów transportu tych odpadów i ich przetwarzania.

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte obowiązkiem podnoszenia świadomości ekologicznej

Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych obowiązkiem podnoszenia świadomości ekologicznej zalicza się:

- 1) pojemniki na żywność – pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie– w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
- 2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
- 3) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka wykonane są z tworzyw sztucznych;
- 4) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;
- 5) wyroby tytoniowe z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi;
- 6) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;
- 7) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;

- 8) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 8 pkt 15a lit. a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- 9) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów.